

ת"פ (קריות) 32988-12-23 - מדינת ישראל נ' טילאהון דרבה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 32988-12-23 מדינת ישראל נ'
דרבה(עציר)

לפני כבוד השופט סימי פלג קימלוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
טילאהון דרבה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**).

2. על פי עובדות כתב האישום במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הגברת לינוי אולה קנדלקר (**להלן: "המתלוננת"**) והנאשם בני זוג מזה שנה ושלושה חודשים ולהם ילד משותף יליד שנת 2023 (**להלן: "הקטין"**) והתגוררו ברחוב המכבים 11 שבקרית שמונה (**להלן: "הבית"**).

ביום 16.8.23 בסמוך לשעות הצהרים בבית נתגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם על רקע הרגלי צריכת האלכוהול של הנאשם שבמהלכו שפכה המתלוננת את בקבוק האלכוהול של הנאשם. בנסיבות אלו תקף הנאשם את המתלוננת באופן שחנק אותה בגרונה באמצעות ידיו וכן שרט אותה בלחייה השמאלית. בעקבות מעשיו של הנאשם ועל מנת להרחיקו מפניה סטרה המתלוננת לנאשם (**להלן: "האירוע הראשון"**).

על פי עובדות כתב האישום ביום 11.12.23 בסמוך לשעה 12:30 ברחוב קדושי השואה 21 שבקרית חיים (**להלן: "בית אמו של הנאשם"**) נתגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם על רקע הרגלי האלכוהול של הנאשם, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהלם בראשה במכת וזאת בעודה אוחזת בקטין.

בעקבות מעשיו של הנאשם ועל מנת להרחיקו, סטרה המתלוננת בעורפו של הנאשם מיד ובתכוף תקף הנאשם פעם נוספת את המתלוננת באופן שהיכה אותה במכת אגרוף בלחייה הימנית ובשפתה (**להלן:**

עמוד 1

"האירוע השני").

כתוצאה ממעשיו באירוע הראשון נגרמו למתלוננת חבלות של ממש על לחייה השמאלית ולאדמומיות בצווארה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם באירוע השני נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות חתך בצורת קשת בקוטר של כ - 1 ס"מ שמערב את השפה העליונה מימין ומעל השפה ובגינו פונתה לקבלת טיפול בבית חולים ונזקקה לתפירה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש תצלום של החבלות שנגרמו למתלוננת - **ע/1**. כמו כן הגיש ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב - **ע/2**. בטיעוניו לעונש פירט ב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 16 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונשו של הנאשם טען ב"כ המאשימה כי מדובר במי שלא הודה וניהל משפטו והורשע לאחר ניהול הוכחות. לאור האמור עותרת המאשימה לעונש שלא יפחת מ - 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירה.

4. ב"כ הנאשם טענה לנסיבות ביצוע העבירות והדגישה כי החבלות שנגרמו אינן חבלות ברף הגבוה. כמו כן הפנתה הסנגורית לפסיקה רלוונטית וטענה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שלאשונה נתון במעצר תקופה ממושכת של כמעט 8 חודשים. לסיכום ביקשה הסנגורית להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דיון והכרעה

5. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

6. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מדובר בהשתלשלות אירועים שבהם פגע הנאשם בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ובעיקר לשלוות נפשה ולביטחונה ללא מורא או פחד.

7. כתב האישום הורשע הנאשם מתאר כאמור השתלשלות מעשים. המתואר בכתב האישום מהווה אירוע אחד וזאת על פי מבחן "הקשר הדוק" (ראה ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)) ובגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013).

8. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. הנאשם התנהג באלימות כלפי המתלוננת ואפנה בעניין זה להכרעת הדין בה קבעתי כי הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות שיוחסו לו.

9. כאמור, הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על ביטחונה האישי של המתלוננת, שלמות גופה וזכותה לחיות חיים שלווים ושקטים. הדברים אלה נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בעניין זה יפים דברי של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכו"ח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 **יופירב נ' מדינת ישראל** (10.9.2012)).

10. מדיניות הענישה שעבירות אלימות ואיומים מעלה כי בעבירות דומות קיים מנעד רחב של ענישה מעונש של מאסר שניתן במקרים מתאימים לשאת בדרך של עבודות שירות ועד למקרים מסוימים לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת. אפנה למספר דוגמאות:

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר**

וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 31062-04-15 מדינת ישראל נ' מרדאוי (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ. 16195-02-15 מדינת ישראל נ' עמאש (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.

ת"פ 18972-07-13 מדינת ישראל נ' ליברכט (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל- 7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

11. בנסיבות העניין אני סבורה כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

12. בנסיבות תיק זה לא מצאתי שיש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לנאשם אין עבר פלילי והוא עצור תקופה משמעותית. יחד עם זאת לא נשמעו כל נסיבות אישיות מעבר לעובדות אלו. הנאשם לא הודה ולא לקח אחריות, גם לאחר שהורשע על פי הכרעת דין. אין בכך כשלעצמו כדי להחמיר בעונשו אך הוא אינו זכאי להקלה השמורה למי שנוטל אחריות על מעשיו. אני סבורה כי בנסיבות אלו על אף

העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, יש מקום לתת ביטוי לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם וזאת בשל הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד נוכח התרשמותי שעל אף שלנאשם ככל הנראה בעיות הקשורות לשימוש מופרז באלכוהול כפי שהדברים הובלטו הן בעדות המתלוננת והן מעדותם של בני משפחתו, הנאשם אינו מכיר בכך. לאור האמור העונש שיש לקבוע בעניינו של הנאשם אינו מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

14. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 11.12.23

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות ויורשע בה, לרבות עבירת איומים.

בנסיבות תיק זה אינני מחייבת את הנאשם בקנס כספי או בפיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' אב תשפ"ד, 11 אוגוסט 2024, בנוכחות הצדדים.